

grafie afgesloten, zodat bijvoorbeeld de aardige biografie die de samensteller heeft gewijd aan de befaamde pastoor Spaan (in 1958, na bijna 40 jaar pastoraat in Montfoort, overleden) er niet meer in is opgenomen.

wordt in de Inleiding realistisch gezegd. Een supplement is zeker te verwachten, wordt er geruststellend aan toegevoegd.

Dit is wel de manier om de lokale geschiedbeoefening te stimuleren!

Het werk is te bestellen bij twee adressen:
Marius Bauerstraat 30, 3443 HL Woerden, tel. 03480-1 44 60 en Titus Brandsmastraat 2, 3417 EV Montfoort, tel. 03484- 18 20. Prijs: f 30,-.

Bibliografie Montfoort. Samengesteld door E. M. G. Gerards. Uitgegeven voor de Stichts-Hollandse Historische Vereniging door de Stichting Stichts-Hollandse Bijdragen, Woerden, 1979.

A. H. M. v. S.

Vervolg op de Historische Afdeling

In het najaar wordt de sequens van de zalen van de Historische Afdeling van het Centraal Museum vervolgd. De buitenwanden van de tot voor kort in het duister gehulde parmentenzaal wordt dan weer open gemaakt en qua kleur en inrichting aangepast aan de overige zalen. Op het ogenblik stopt het geschiedverhaal bij 1795. Het is de bedoeling de loop van de stadsgeschiedenis verder te gaan vervolgen.

Het materiaal van de late 19de eeuw is mager; van de 20ste eeuw rondt zeer gering. Uit de jaren '40-'45 bezit het museum maar een paar reliquieën, wat luchtbeschermingsplaatjes, bonkaarten, een granaatscherf. Ook uit de 20er en 30er-jaren is er weinig over, behalve bijvoorbeeld een overdaad aan vaandels en prijspenningen van opgedoekte zang-, gymnastiek-, muziek-, werkgevers- en werknemersverenigingen. Zij alleen kunnen bepaald niet het geschiedverhaal illustreren. Met het hierboven geschetste euvel kampen veel historische verzamelingen. Het kopen van koekblikken of geëtiketteerde flessen van verdwenen bakkerijen of apotheken is niet voldoende.

Er moet nog veel materiaal (her-)ontdekt worden, want er moet nog veel bij de mensen thuis zijn. Materiaal dat de eigenaars terecht koesteren, maar eigenlijk niet associëren met een eventuele toekomst in een museum: het is te ongelukkig of te lelijk; daar kun

je niet mee aankomen, is ten onrechte een veel gehoorde opvatting.

Dit stukje wil eventuele bezitters van objecten, die in enige samenhang tot het stadsverleden staan, erop attenderen dat deze voorwerpen, hoe onbenullig in hun ogen ook, grote gaten in de historische verzameling kunnen opvullen. Het verzoek aan de lezers van het maandblad is nu, om het museum attent te maken op eventuele voorwerpen (of de bezitters daarvan) voorkomend in de hierna vermelde rubrieken, die door schenking, bruikleen of aankoop in het museum of beter nog in de historische opstelling van de 19de en 20ste eeuw kunnen worden opgenomen.

Gezocht wordt naar typisch Utrechtse voorwerpen uit het dagelijks leven tót 1950; voorwerpen m.b.t. wonen en werken, gezin, huisvesting, huishouding, sociale contacten. Voorwerpen, die verband houden met het verenigingsleven, sport en spel, recreatie. Voorwerpen, waarmee iets getoond kan worden van sociale instellingen, zoals gezondheidszorg en ten slotte objecten, die in verband staan tot de Utrechtse nijverheid, handel en industrie.

Geprobeerd zal ook worden aandacht te besteden aan Utrecht in de Tweede Wereldoorlog; voorwerpen uit die periode zijn, zoals gezegd, in de collectie nauwelijks aanwezig.

D. P. Snoep

„Is men het *niet*, welnu dan is men het ook *niet*“.

Genealogische en heraldische escapades

Het genealogisch en/of heraldisch onderzoek is volgens velen sinds kort ietwat op de tocht gezet. De toenemende stroom schriftelijke verzoeken van belangstellenden naar hun eigen familieverleden werd de functionarissen van de Rijksarchieven te veel. En terecht of onterecht werd de belangstellenden te kennen gegeven voortaan het onderzoek zelf te ko-

men verrichten. Daar komt het tenminste op neer. De alom succesrijke paleografische werkgroepen zullen het nu tot hun takenpakket moeten gaan rekenen hun deelnemers de genealogische methodiek te gaan bijbrengen.

Dat genealogisch of heraldisch onderzoek door amateurs bedreven wordt, heeft ontegenzeggelijk zijn voordelen. Afgezien nog van het wetenschappelijk niveau is het vanuit het prijzenswaardige begrip wel-